

OFFICYJUM (5) *sb n*

o jasne.

[sg A officijum.] ◊ pl N officyjã (3). ◊ G officyjã (1). ◊ A officyjã (1).

Sł stp, Cn brak, Linde XVIII w.

1. *Urząd, stanowisko, funkcja wynikająca ze stanowiska* [officium – powinność, posługa, chuć, dobra wola przeciwko komu, urząd Mącz 115c; – urząd Calep; dobrodziejstwo; księgi publiczne, akta, księgi spraw albo prawne; posługa, posługowanie; powinność, urząd; urząd jakikolwiek, który kto ma na sobie co czynić; urząd w Rzeczypospolitej, w mieście zwierzchność pospolita; urząd, persony urzędowe – officium Cn] (5) : do których officia wżysłtkie tytuły téy piérwżéy części łtátutowéy łie łćiągáią z łtrony królewłkiéy SarnStat 24; że officia Sądowe máią bydź dawáne *aetate, intelligentia bene vigentibus*. SarnStat 86.

officijum czyje (1): SarnStat 24; [A ielły by łuprioriłła niemogła albo niebela wkłałtorze. tedy [podpryjorysza] ma zaniã wżitko offitium ýey vipelniacz StatNorb 156.]

Wyrażenie: »officyja dzierżący« (1): PRzećiwko wżelákim officia dzierżący [!]/ przećiwko tym Conłtucióm: A przetóž włtáwiamy/ żeby *licentia* byłá powłćiągnioná młodych łudźi/ y innych/ áby w káždych powiećiech žiem koronnych Stárołtowie/ Vrzędnicy/ y Dignitarze mieyłc byli ołiedli SarnStat 81.

Szeregi: »officyja i dostojenłstwa« (1): OFFICIA Y DOSTOIENSTWA. SarnStat 80.

»urząd albo officijum« (1): A z tych czterzech Artykułów przyłięgi, idą wrzędny, álbo officia królewłkié SarnStat 24.

2. [Odprawianie mszy:

Zwrot: »officijum trzymać«: A potym Xiãc ktory *officium* trzyma/ po iednei łtronie ołtarza/ [...] ćiało pańłkie/ a [...] Pleban łam/ ielły łam *officium* nietrzyma/ po drugiej łtronie/ krew pana Chriłtułowe rozdawać [ma] UstKółciel 136.]

3. [Obowiãzkowe modlitwy zakonne: A zawždy gdi abbatilły niebãdzie na łwiãthã [pryjorysza] ma zacinacz Antifony y inłze officia iáko Abbatilłã. StatNorb 147.]